VEVČE – ZG. KAŠELJ

Kot v številnih drugih krajevnih skupnostih se tudi v KS Vevče – Zg. Kašelj le malokaj dogaja. Deluje svet in nekaj njegovih komisij, sicer pa čakamo na novo ustavo in seveda na novo krajevno organiziranost.

● **Kašeljski most ostaja zaprt za promet**

Hudo poškodovani Kašeljski most čez Ljubljanico ostaja še naprej zaprt za ves promet. Zaradi tega ta čas še zlasti kmetje bentijo, ko morajo hiteti s sušenjem in spravilom sena, kot tudi z drugimi opravili. Dolga vožnja čez Zalog ali Vevče jim vzame veliko časa in povečuje stroške pridelave. V mestnem sekretariatu za komunalno gospodarstvo so čez stari leseni most naredili križ in naročili projekt za novega. Novi most bo seveda betonski, širši, s prostorom za ribiče, in bo stal malo više od sedanjega.

● **Rosna pot čaka na rekonstrukcijo**

Zdaj, ko je zaprt Kašeljski most, se ob Rosni poti nekoliko manj dviguje prah makadama, je pa še vedno hudo nadležen. V izdelavi je projekt za rekonstrukcijo, po katerem bo Rosna pot široka 5 metrov in bo na eni strani imela hodnik za pešce. Rekonstrukcija naj bi bila izvedena še letos.

● **Pavla Jamšek praznovala 90-letnico**

V četrtek, 6. junija, je Jamškova Pavla iz Podgorja čila in zdrava praznovala visok življenjski jubilej

– 90-letnico. Praznovala ga je v krogu svojih najbližjih, na svoji »graščini« v Podgorju (Cesta v Podgorje 117), od koder je prelep razgled na Kašelj, Zavoglje, Vevče in še dlje. Ob lepih dneh Pavla rada vzame v roke daljnogled in si te in še oddaljenejše kraje približa ter ogleduje, kako drugačni so od tistih let, ko je bila še mlada. Želimo ji še obilo zdravja in dolgo življenje.

● **Nogometni klub SLAVIJA 70 let**

Naš nogometni klub SLAVIJA je pred sedemdesetimi leti začel kot prvi na vzhodnem koncu ljubljanske pokrajine organizirano gojiti nogomet, ki je bil za tiste čase nov in sila atraktiven šport. Jubilejno slavje je potekalo v petek in soboto, seveda na domačem igrišču.

● **Kopališče na Vevčah je odprto**

V soboto, 15. junija, so odprli letno kopališče na Vevčah. Je lepo urejeno in cene so zmerne. Vstopnina je 50 dinarjev, za otroke do 12. leta pa 30 dinarjev. Prav prijetno je posedeti tudi v letnem gostišču bo kopališču, kjer predvajajo prijetno glasbo in je odprto uro čez polnoč.

● **Krajevnega praznika ne bo**

Krajevnega praznika v KS Vevče-Zg. Kašelj letos ne bodo praznovali, ker nimajo sredstev in ne volje za organizacijo. Krajevna skupnost ima svoj praznik 24. junija, ko je na ta dan leta 1842 stekla strojna izdelava papirja v Papirnici Vevče. To je bil za našo tedanjo fevdalno zaostalo deželo tehniški dogodek stoletja in luč hitrejšemu prodiranju tehnike v našo deželo. Tudi nastanek Vevč je pogojen z izdelavo papirja. Let, ko sta ta datum skupaj praznovali tovarna in krajevna skupnost, pa kot je videti ne bo več. Škoda za tako bogato dediščino.

● **V Papirnici še zmanjšujejo število delovnih mest**

Posodabljanje proizvodnje v Papirnici Vevče terja še nadaljnje zmanjševanje števila delovnih mest. Zato bo do konca leta odpuščenih še več kot sto delavcev. Do sedaj so bili odpuščeni nekvalificirani delavci, zdaj pa bodo odpustili tudi nekaj delavcev s poklicno izobrazbo. Program odpuščanja je znan in usklajen s sidnikatom.

● **Razgrnitev ureditvenega načrta območja Petrol**

Od 18. junija naprej je v prostorih krajevne skupnosti na Vevčah razgrnjen ureditveni načrt za območje skladišč Petrola v Kašlju in Zalogu. Prav tako je ureditveni načrt razgrnjen v prostorih občinske skupščine v Mostah. V mesecu juliju predvidevajo o tem zbore volilcev.

S. G.

ŽIVE IN ŽIVAHNE NOVE FUŽINE

Krajevna skupnost Nove Fužine ima svoj praznik 25. maja. Kot vsa leta do zdaj je bil ta praznik tudi letos povod za številne prireditve, s katerimi se različna društva in organizacije predstavijo sokrajanom in s svojimi aktivnostmi popestrijo življenje v soseski. Že 16. maja so jih z »Majskim plesom« začeli osnovnošolci, končale se bodo 30. junija s turnirjem v malem nogometu, vmes pa bo nič manj kot 21 športnih, kulturnih in drugih zabavnih prireditev.

Med praznovanjem tudi o resnih stvareh

23. junija se je na slavnostni seji sestala skuščina KS Nove Fužine. Kljub temu so bile na dnevnem redu zelo resne teme – ocenitev dela oz. izpolnitve programa za leto 1990 in usmeritve za leto 1991.

Res je, da se je v letu 1990 skoraj vse delo preneslo na svet KS in da se je skupščina sestala le dvakrat, je pa sprejela precej zahteven program. Delo je bilo usmerjeno v dokončno izgradnjo soseske z dograditvijo vseh predvidenih objektov, ki so bili v zazidalnem načrtu.

Med načrtom in njegovo uresničitvijo je največkrat manjši ali večji razkorak, obratno sorazmerno je s tem v zvezi zadovoljstvo ob ocenjevanju uresničenega. Tako pravzaprav delegati skupščine KS niso mogli biti zelo zadovoljni, saj so ostali nerešeni trije temeljni problemi v KS – še vedno ni zgrajen vrtec (VVO II), končani nista II. faza OŠ Nove Fužine z glasbeno šolo in II. faza zdravstvenega doma z ambulantami za šolske in predšolske otroke ter zobozdravstvo in lekarno. Malo zadovoljstva je le vnesla čisto sveža novica, da naj bi bila II. faza OŠ Nove Fužine zgrajena do februarja 1992.

Razumljiva je odločitev delegatov, da bodo tudi v prihodnje prek organov skupščine KS in poslancev v občinski in mestni skupščini naredili vse, kar bo v njihovi moči, da bodo ti osnovni problemi razrešeni. Gradnja omenjenih objektov ostaja eden glavnih razvojnih ciljev KS tudi v letu 1991. S tem je povezana ureditev nepozidanih površin.

Urejanje javnih površin v soseski poteka v skladu s plani komunalnega gospodarstva, vendar pa po ocenah skupščine KS ne najbolj zadovoljivo, zato je razmišljanje o krajevni komunalni službi vse bolj pogosto. Zanjo se odpirajo možnosti z registracijo Doma občanov kot organizacije z omejeno odgovornostjo.

Prometna varnost v naselju očitno ostaja vsakodnevna tema; kot eno od izboljšav pa je treba omeniti grbine in zaščito cestišča na Ulici Nove Fužine.

Nekaj, s čimer so na Fužinah v glavnem prebivalci, pa tudi skupščina zadovoljni, je preskrba. Na območju Fužin je 122 lokalov različnih dejavnosti. Manjkajo še urarstvo, čevljarstvo, šiviljstvo in ribarnica, zato bodo skupščina in njeni organi v okviru možnosti poskrbeli, da bodo interesenti za te dejavnosti dobili v soseski primerne prostore.

Čeprav so v KS zaživeli svetovalnica, klub zdravljenih alkoholikov, športno društvo, kulturno umetniško društvo in klub upokojencev, je skupščina ocenila, da bo za dobro ljudi treba še marsikaj narediti. Poiskati in spodbuditi bo treba nove oblike dela z mladimi ter jim zagotoviti primerne prostore. Zato bo skupščina KS podprla delo društev in organizacij, katerih cilj je blažitev in razreševanje socialnih problemov krajanov Fužin in vseh tistih, ki skrbijo in bodo skrbeli za izboljšanje medsebojnih odnosov in za dobro počutje ljudi v KS.

Krajani krajevne skupnosti Dušan Kveder-Tomaž bodo kmalu dobili nove športno-rekreacijske površine. Začeli so s postavitvijo dveh teniških igrišč, v drugi fazi pa naj bi postavili še dve taki igrišči, balinišče, otroško igrišče ter uredili bližnje zelenice. Nosilec investicije je krajevna skupnost, znaša pa približno 100.000 mark.

V bližnjih zakloniščih bo, z dovoljenjem mestnega sekretariata za ljudsko obrambo, urejen tudi center za fitnes. Nad zakloniščí naj bi kasneje postavili še trgovino s športno opremo, sanitarije s tuši ter klubske prostore. Stane Jesih, tajnik krajevne skupnosti Dušan Kveder-Tomaž, je povedal, da so s tem končno začeli uresničevati dolgoletno željo krajanov, da bi imeli takšne objekte. Dodal je, da je šlo z dokaj velikimi težavami, saj je bilo od lastnikov zemljišča, na katerem nastajajo športno-rekreacijski objekti, treba dobiti soglasja. Še največ težav je bilo z vrtičkarji, ki so imeli tam na občinski zemlji postavljene »črne« vrtove. (Besedilo in slika: Zdenko Matoz)

Priznanja

Dobro počutje in človeka vredno življenje krajanov bosta podlaga za vse načrte in akcije skupščine KS Nove Fužine. Na tem je temeljila tudi odločitev, da bodo posebej prizadevnim krajanom in organizacijam ob prazniku podelili priznanje KS za leto 1991.

Prznanja so prejeli:

– **Danica Bele** – za aktivno delo v hišni samoupravi, za razvijanje dobrih medsebojnih odnosov in medsosedske pomoči;

– **Igor Malič** – za delo v krajevni samoupravi;

– **Osnovna šola Nove Fužine** – za uspešno vraščanje v okolje ter tvorno sodelovanje v KS Nove Fužine;

– **Fani Petročnik** – za prizadevno delo v krajevni organizaciji RK

– **Stanka Ritonja** – za večletno aktivno delo na področju informiranja v KS;

– **Rudi Šinkovec** – za aktivno in uspešno delo v hišni samoupravi;

– **Mira Videtič** – za aktivno delo v krajevni samoupravi;

– **Skupnost stanovalcev Leninov trg 17** – za vzdrževanje in rejanje okolice stanovanjskega bloka;

– **Matjaž Vrhovec** – za aktivno delo v ŠD Nove Fužine;

– **Tenis sekcija ŠD Nove Fužine.**

STANKA RITONJA

ODPADKI

Občani Most smo z veseljem sprejeli vrnitev starega znanca in prijatelja, ki nas je nedavno spet pozdravil iz nabiralnika. Upamo in želimo, da bo glasilo Naša skupnost živelo, raslo in se uveljavljalo naprej.

V želji, da bi bilo v časopisu čimveč zanimivih, perečih in aktualnih člankov, sem tudi sama sklenila, da bom sem ter tja pomočila pero v črnilo in vam poslala kako vrstico za objavo. Tokrat se vam oglašam s prispevkom o čistoči oz. odpadkih, ki so s svojo trdovratno prisotnostjo gotovo eden izmed ključnih problemov ne le v naši občini, pač pa v vsej Ljubljani.

Čeprav veljajo ‚babilonska' naselja in soseske v naši občini predvsem za spalne soseske, je v njih tudi precej živahnega dnevnega življenja. O tem poleg veselega otroškega živžava zgovorno pričata tudi nesnaga in umazanija okrog blokov in stolpnic, ki ju je zlasti v Štepanjskem naselju, kljub apelom Zelenih in organiziranim čistilnim akcijam, še vedno na pretek.

Seveda med glavne krivce onesnaženja nedvomno še vedno sodimo stanovalci in obiskovalci teh naselij, vsekakor pa so za razmere odgovorni tudi naši vrli komunalci.

Na ‚krizno obdobje' v zvezi s smetmi izpred nekaj mesecev smo več ali manj že pozabili, žal pa ne moremo spregledati dejstva, da polni smetnjaki zaradi nerednega odvoza smeti sem ter tja še cele dneve stojijo pred našimi stolpnicami. Naravnost katastrofalne pa so razmere v zvezi s še uporabnimi odpadki in surovinami, ki bi sicer sodili v reciklažo.

Stanovalci Bilečanske ulice (v vseh treh stolpnicah nas je kar precej takih, ki nas skrbi prihodnost zelene Slovenije!) smo prek različnih inštitucij (hišnik, hišni svet, krajevna skupnost in Surovina, oziroma Papir servis) že dalj časa moledovali za poseben kontejner, namenjen odpadnemu papirju.

Potem ko so se pri nas papirni odpadki celih trinajst let v glavnem zbirali v posodah z ostalimi smetmi in ‚prhneli' na smetiščih in so papirničarji pridno krčili dragocene gozdove, so se nas odgovorni končno usmilili in nam poslali želeni kontejner, ki zdaj stoji za stolpnico na Bilečanski 2.

Žal pa veliko kartona in papirja še vedno konča v običajnih smetnjakih, verjetno celo več kot v kontejnerju, ki je s svojo okroglo obliko, brez premičnega pokrova in z dvema ozkima režama, namenjenima polnjenju jeklenega volumna, dokaj neroden in neprikladen za odmetavanje odpadnega papirja.) Mar ni mogel nihče izmed načrtovalcev in oblikovalcev skočiti k sosedom, čez mejo in se prepričati, kakšni zbiralniki so ustrezni in funkcionalni ter po njihovem vzoru prirediti tudi svojo mojstrovino?!?). Tako precej stanovalcev še vedno raje vrže papir v smeti, ker je to pač enostavno in običajno (zbira ga tako in tako več nihče, ker se sploh ne izplača!), kot pa da bi stali ob okroglem kovinskem kontejnerju in skozi ozko režo, ki bi s svojimi dimenzijami nedvomno bolj sodila na kak poštni nabiralnik, basal kos za kosom v notranjsot zbiralnika.

Najbolj zagrizeni ekologi seveda vztrajamo pri postavljenem zbiralniku papirja in se vedno znova potrpežljivo prilagajamo njegovi skromni zmogljivosti pobiranja, čeprav je potem okrog kontejnerja včasih celo več papirčkov kot v njem.

Upam, da se bo kdo od odgovornih zamislil nad razmerami (celo najbogatejše in najbolj razvite dežele si ne drznejo privoščiti takega pregrešnega razkošja in skrbijo ter si prizadevajo, da se vsak papir vrne v proizvodnjo!), se morda celo sprehodil po naselju in si ogledal sporni kontejner, namenjen zbiranju odpadnega papirja. Mimogrede lahko – s ščipalko na nosu, seveda – pokuka še v prostore s smetnjaki, v katerih je še ogromno dragocenih kartonskih in papirnih odpadkov. Stanovalci pričakujemo razumevajočega posluha in upamo, da nam bodo kmalu namenili še običajni, klasični zbiralnik za papir. Potrebujemo namreč takega z veliko odprtino in s premičnim pokrovom, ki se bo gotovo hitreje polnil in kmalu pritegnil še ostale papirne odpadke, ki zdaj romajo v običajne smetnjake.

Prebivalci oziroma stanovalci smo nezadovoljni tudi z načinom zbiranja ali bolje rečeno zanemarjanjem preostalih, še uporabnih odpadnih surovin, ki bi nam lahko prihranile težke denarce. Tako še vedno nimamo Dinosovega zelenega zbiralnika za steklovino; seveda večina le-te, če ne kar vsa, spet konča v smeteh (vsi pa vemo, kako energetsko zahtevna in ‚požrešna' je proizvodnja stekla!). Tudi preostala dva zbiralnika stekla pred Emona centrom in pred Namo sta že dalj časa povsem nabita s steklovino, tako da precej steklenic, kozarcev in črepinj leži kar okrog njiju. Menim, da je potrebno čimprej poskrbeti za dodatne kontejnerje za steklenino. Enega izmed njih velja postaviti na Bilečansko ulico, saj trem stolpnicam z več kot štiristo stanovanji, bližnjim lokalom in kopici okoliških individualnih hiš, nedvomno pripada ustrezen zbiralnik in to ne le eden, pač pa dva; zeleni in beli. Eden za brezbarvno in drugi za obarvano steklo (tudi ti dve kategoriji bi znali ločiti!). Upam, da nam nanju ne bo treba čakati nadaljnjih deset ali še več let, kot na kontejner za papir! V želji, da bi obvarovali okolje in varčevali s surovinami, bi morali na našem območju najti tudi primeren prostor za zbiralnik, namenjen odpadnim kovinam, saj je med smetni vedno tudi precej tovrstnih koristnih odpadkov – uporabnih in koristnih surovin.

Ljubljana kljub večletnim prizadevanjem, načrtovanjem in dogovarjanjem še ni uspela uresničiti projekta recikliranja odpadkov, ki bo zaradi današnje kritične gospodarske situacije verjetno še nekaj časa tičal v predalih in čakal svoje priložnosti, zato smo na vrsti mi, ekološko osveščeni meščani. Z minimalnimi stroški, s kančkom prizadevnosti, s trohico zdrave razsodnosti in z veliko mero skrbi za čisto okolje lahko namreč prav mi učinkovito zapolnimo obstoječo vrzel v naši verigi zbiranja in predelave odpadnih surovin. S tem bomo v ‚zelenem duhu' storili dobrohotno uslugo okolju in naravi, ki se nam bosta kmalu hvaležno oddolžila za drobno vsakdanjo pozornost.

Zakaj ne bi v toliko opevano, pričakovano in želeno Evropo stopili tudi na področju skrbi in prizadevanj za okolje, kamor nedvomno sodita prav zbiranje oziroma predelava odpadkov, in tako bili še korak bliže našemu skupnemu cilju po letu 1992?

N. M.